

и гледащъ на изтокъ къмъ пространната равнина на Тракия.

Единъ скърбенъ споменъ въ нашата история придава на тоя връхъ зловеща тайнственостъ. Въ наредбитѣ по възстанието на Оборищкото събрание, е казано, че невъоръжената частъ отъ населението (старци, жени и деца) на околнитѣ села ще бжде дигнато и скрито въ лесовѣтъ на Еледжика. Страницитѣ, въ които покойния Захарий Стояновъ описва катастрофата, станала на това мѣсто, сж потресни.

Но ето, чува се писъка на машината. Влакътъ се измъква съ устремъ изъ Солудервентския долъ, пропълзява по моста на Очушница и възвива презъ върболякъ и градини къмъ тоя на Марица. Разкрива се къмъ западъ обширенъ зеленъ просторъ, мъркатъ се въ далечината измежду зеленина и дървета нѣколко отъ сградитѣ на селото Долна-баня. Като мине моста на Марица, влакътъ спира предъ Костенецъ-Банската гара.

Предъ очитѣ ви се открива дивна картина. Тя ви слива съ своята неочакваностъ, щото това, което на Вакарелъ бѣ мечта, тукъ се изправя предъ очитѣ ви въ действителностъ. Предъ слисания ви погледъ се издига като колосална стена могщата верига на Рила, а неизмѣнно до нея въ зеленитѣ ѝ подножия се простналъ китния като килимъ просторъ на Костенецъ-Банската котловина. Въ кжсия престой на влака, пжтникътъ не знае на кое повече да се нагледа. Планината е въ цѣлата си хубостъ. Вие се взираете съ трепетно вълнение въ тая зелена въ склоновѣтъ си, скалиста и раздиплена къмъ гребена си могща грамада, която се развива въ гигантски размѣри и сѣкашъ бърза да стигне небе-